

מסכת שביעית

פרק ח

א. כֵּל גָּדוֹל אָמְרוּ בְּשִׁבְיעִית, כֶּל הַמִּיחָד לְמַאֲכֵל אָדָם, אֵין עוֹשֵׂין מִפְנֵי מְלוֹגָמָא לְאָדָם, וְאֵין צָרִיךְ לוֹמֶר לְבָהָמָה. וְכֶל שָׁאינוּ מִיחָד לְמַאֲכֵל אָדָם, עוֹשֵׂין מִפְנֵי מְלוֹגָמָא לְאָדָם, אָכֵל לֹא לְבָהָמָה. וְכֶל שָׁאינוּ מִיחָד לֹא לְמַאֲכֵל אָדָם וְלֹא לְמַאֲכֵל בָּהָמָה, חַשְׁבֵּן עַלְיוֹ לְמַאֲכֵל אָדָם וְלְמַאֲכֵל בָּהָמָה, נוֹתְנִין עַלְיוֹ חַמְרִי אָדָם וְחַמְרִי בָּהָמָה. חַשְׁבֵּן עַלְיוֹ לְעַצִּים, הַרְיָה הוּא כְּעַצִּים, כַּגּוֹן הַסִּיאָה וְהַאֲזֹב וְהַקּוֹרְנִית:

ב. שִׁבְיעִית, נִתְנָה לְאַכְילָה וְלְשִׁתָּה וְלְסִיכָה, לְאַכְלָל ذֶבֶר שַׁדְרָכוֹ לְאַכְלָל, וְלְסַוד ذֶבֶר שַׁדְרָכוֹ לְסַוד. לֹא יִסּוֹד יְין וְחַמְץ, אָכֵל סָךְ הוּא אֶת הַשְּׁמָן. וְכֵן בְּתֻרוֹמָה וּבְמַעַשָּׂר שְׁנִי. קָל מִקְהָם שִׁבְיעִית, שִׁפְתָּנָה לְהַדְלָקָת הַגָּרָה:

ג. אֵין מוֹכְרִין פְּרוֹת שִׁבְיעִית, לֹא בְּמַדָּה, וְלֹא בְּמַשְׁקָל, וְלֹא בְּמַנְיוֹן, וְלֹא תְּאַנְיִם בְּמַנְיוֹן, וְלֹא יַרְקֵךְ בְּמַשְׁקָל. בֵּית שְׁמָאי אָמְרִים, אָף לֹא

אגודות. ובית הילל אומרים, את שערכו לאגד בבית, אוגדין אותו בשוק, כמו הכרשין ונץ החלב:

ד. הוא אמר לפועל, היא לך אפר זה ולקט לי ירק היום, שכרו מתר. לקט לי בו ירק היום, שכרו אסור. לך מן הנחתום ככר בפונדיון, כשלא לך ירקות ירקות שדה אביה לך, מתר. לך ממנה סתם, לא ישלם לו מדמי شبיעית, שאין פורען חוב מדמי شبיעית:

ה. אין נותנים, לא לביר, ולא לבלו, ולא לספר, ולא לפסנו. אבל נתן הוא לביר לשנות. ולכלו, הוא נתן ממתנת חג:

ו. תאים של شبיעית, אין קוצין אותו במקצה, אבל קוצה אותם בחרבה. אין דורך ענבים בכת, אבל דורך הוא בערבה. ואין עושים זיתים בבד ובקطب, אבל כותש הוא ומכenis לבודידה. רבינו שמעון אומר, אף טהון הוא בבית הבד ומכenis לבודידה:

ז. אין מבשלין ירק של شبיעית בשמן של תרומה, שלא יביאנו לידי פסול. רבינו שמעון מתייר. ואחרון אמרון, נתפשشبיעית. והפרי עצמו, אסור:

ח. אין לוקחים עכדים וחרקעות ובהמה טמאה מדמי شبיעית. ואם לך, יאכל כנגן. אין מביאין קני זבים וקני זבות וקני يولדות

מִקְמֵי שְׁבִיעִית. וְאִם הַבִּיא, יָאכַל כֶּגֶדּוֹ. אִין סְכִינָה בְּשֶׁמֶן שֶׁל
שְׁבִיעִית. וְאִם סֶה, יָאכַל כֶּגֶדּוֹ:

ט. עֹזֶר שְׁסָכוֹ בְּשֶׁמֶן שֶׁל שְׁבִיעִית, רַبִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, יְדַלֵּק.
וְחִכְמִים אוֹמְרִים, יָאכַל כֶּגֶדּוֹ. אָמְרוּ לִפְנֵי רַבִּי עֲקִיבָא, אָמֵר הִיא
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, עֹזֶר שְׁסָכוֹ בְּשֶׁמֶן שֶׁל שְׁבִיעִית, יְדַלֵּק. אָמֵר לָהֶם,
שְׁתַקּוּ, לֹא אָמֵר לְכֶם מָה שָׁרַבְיִ אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר בָּוּ:

י. וְעוֹד אָמְרוּ לִפְנֵיו, אָמֵר הִיא רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, הַאֲוֹכֵל פָּת כוֹתִים
כְּאֲoכֵל בָּשָׂר חִזֵּיר. אָמֵר לָהֶם, שְׁתַקּוּ, לֹא אָמֵר לְכֶם מָה שָׁרַבְיִ
אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר בָּוּ:

יא. מִרְחֵץ שְׁהָסָקה בְּתַבּוֹ או בְּקַשׁ שֶׁל שְׁבִיעִית, מַפְרֵר לִרְחֵץ בָּה.
וְאִם מַתְהַשֵּׁב הוּא, הַרְיֵי זֶה לֹא יְרַחֵץ: